

Una història (ir)real

Joan Freixanet. Economista.

Febrer de 2023

París 2023, Alemanya Nazi Europea. Adolf Hitler va morir fa quaranta-vuit anys al llit. La invasió de Normandia va ser un èxit al principi, però els nazis, units amb les forces franquistes i algunes forces col·laboracionistes franceses, finalment van poder fer retrocedir els aliats. La guerra va durar uns quants anys més, fins que es va arribar a un tractat de pau entre les parts en conflicte, que reconeixia una nova unió de països anomenada Alemanya Nazi Europea formada per la majoria de territoris d'Europa. L'alemany va ser declarat com l'única llengua oficial en aquells territoris, i els mitjans de comunicació i el sistema judicial estaven estretament controlats pel règim. A França, en els anys posteriors al tractat, la majoria dels dissidents van ser processats, empresonats i executats, especialment els que defensaven la cultura i la llengua francesa.

La mort de Hitler va ser seguida d'un període de transició cap a un règim més democràtic. Aquesta va ser una transició sense sang, que va permetre unes eleccions multi-partidistes i una major autonomia dels estats ocupats, que van poder triar els seus propis parlaments nacionals. Això no obstant, l'estructura i els càrrecs clau de la judicatura i bona part de l'administració pública romanien ocupats per persones de l'antic règim feixista. A més, el cap oficial de l'Estat, una figura pública que presidia oficialment tota la Unió, nomenat pel mateix Hitler com a successor, va romandre al poder i va escollir el seu propi successor, un membre de la seva família.

Sota el nou règim d'estil democràtic, tota una generació de francesos nascuts a la França ocupada finalment poden utilitzar la llengua francesa en llocs públics i documents oficials, tot i que la majoria de cinemes, ràdios i televisions continuen emetent en alemany. A més, hi ha queixes de persones procedents d'altres estats de la Unió que en algunes escoles s'ensenyen en francès, en comptes d'alemany, que afirmen, és una «llengua més cosmopolita» que «tothom entén».

Malgrat l'existència dels parlaments nacionals, les principals decisions encara es prenen a Berlín. A més, el tribunal suprem de Berlín supervisa el parlament francès i de vegades anul·la les lleis aprovades per aquest. Més flagrant ha estat l'empresonament recent de diversos membres independentistes del Parlament després d'un simulacre de judici, per haver organitzat un referèndum sobre la independència francesa. Altres han hagut d'exiliar-se i ara poden viatjar lliurement a qualsevol lloc excepte als estats de la Unió. Polítics dels partits francesos pro Alemanya Nazi Europea, tant conservadors com socialistes, desqualifiquen els polítics independentistes advertint sobre els «perills del nacionalisme francès», la necessitat de mantenir França «oberta» i «no construir més fronteres», i de «evitar el conflicte amb els no nacionalistes».

Un altre greuge per als francesos és que paguen impostos més alts que els de Berlín i zones adjacents, mentre que s'inverteix molt menys al seu territori. Molts ciutadans

francesos es queixen de l'estat de les carreteres sense peatge, i que el funcionament dels trens és pitjor a París que a Berlín. També lamenten el fet que les empreses franceses pateixin desavantatges competitiu a causa dels impostos més elevats i del menor suport governamental, i que les empreses amb seu a Berlín siguin afavorides per l'administració. Els polítics unionistes responen a aquestes queixes burlant-se dels francesos com a cobdiciosos ploraners que no volen mostrar solidaritat.

Malgrat tota l'oposició, arreu de França es fa sentir un nou impuls, amb reivindicacions pel dret a l'autodeterminació i a salvar la seva llengua. El poder de les institucions polítiques, els mitjans de comunicació i els tribunals provinents del règim Nazi és gran i disposat a ser utilitzat per tots els mitjans per evitar-ho. Com va passar en els dies de la resistència durant la Segona Guerra Mundial, correspon a uns quants líders i ciutadans valents alliberar França com a nació. És l'esperança de molts demòcrates que aquesta vegada tinguin èxit.

* * *